Lietas Nr. C28279614
Lietas arhīva Nr. C-0852-15/5

**SPRIEDUMS**
**Latvijas Republikas vārdā**

Rīgā, 2015.gada 21.decembrī

Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesa tiesnese M.Šalta
ar sekretāri M.Verneru,
piedaloties prasītājas pilnvarotajam pārstāvim /pers.E/, atbildētājam /pers. A/
un atbildētāju /pers. B/ un /pers. C/ pilnvarotajam pārstāvim zvērinātam advokātam H.Narbutam,
izskatījusi atklātā tiesas sēdē civillietu SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" maza apmēra prasībā pret /pers. A/, /pers. B/ un /pers. C/ par naudas piedziņu.

**Aprakstošā daļa.**

2014.gada 4.martā SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" (turpmāk arī prasītāja) cēla tiesā maza apmēra prasību pret /pers. A/, /pers. B/ un /pers. C/ (turpmāk arī atbildētāji) par naudas piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka Rīgas pašvaldības SIA „Zemgale" ar 2010.gada 29.decembri ir reorganizēta un pievienota SIA „Rīgas namu pārvaldnieks". Atbilstoši Komerclikuma 335.panta piektajai daļai pievienojamās sabiedrības (Rīgas pašvaldības SIA „Zemgale") tiesības un saistības pāriet iegūstošajai sabiedrībai („Rīgas namu pārvaldnieks").

SIA „Rīgas namu pārvaldnieks", kā Rīgas pašvaldības SIA „Zemgale" saistību un tiesību pārņēmēja, saskaņā ar 2004.gada 7.oktobra nekustamo īpašumu apsaimniekošanas pilnvarojuma līgumu Nr.DI-04-433-lī, kā arī 2011.gada 5.jūlija dzīvojamo māju pārvaldīšanas līgumu Nr.RD-11-910-lī apsaimnieko dzīvojamo māju /adrese/.

1996.gada 6.novembrī starp prasītāju un atbildētāju /pers. A/ noslēgts Dzīvojamo telpu īres līgums par dzīvojamās telpas Nr.5, /adrese/, izīrēšanu uz nenoteiktu laiku. Pārējās atbildētājas dzīvo dzīvokli kā atbildētāja /pers. A/ ģimenes locekles pamatojoties uz Līguma pielikumu.

Prasītāja ir izpildījusi no līguma izrietošās saistības, savukārt atbildētāji maksājumus nav veikuši savlaicīgi, līdz ar to atbildētājiem ir izveidojies parāds par dzīvokļa īri un saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem par laika periodu no 2005.gada 1.septembra līdz 2012.gada 1.aprīlim 1619,27 *euro* apmērā.

Turklāt atbilstoši līguma noteikumiem prasītāja ir aprēķinājusi nokavējuma procentus par laika periodu no 2005.gada 1.septembra līdz 2012.gada 1.aprīlim 165,30 *euro* apmērā.

Atbildētāji ir birdināti par parāda esamību ar 2013.gada 28.novembra brīdinājumu, tā noteiktajā termiņā parāds nav samaksāts.

Prasība pamatota ar Civillikuma 1587., 1672., 1756., 1759., 1765.pantiem, likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 12.panta pirmo un otro daļu.

2014.gada 7.maijā tiesā saņemti atbildētājas /pers. C/ pilnvarotā pārstāvja zvērināta advokāta H.Narbuta paskaidrojumi, kuros norādīts, ka prasību neatzīst.

Atbildētāja norāda, ka nekad nav dzīvojusi /adrese /. Jau no 1990.gada dzīvo kopā ar tagadējo vīru /pers. D//adrese C/. 1991.gadā laulība ar /pers. A/ tika šķirta un no šī brīža atbildētāji faktiski nekādas attiecības nav uzturējuši.

Uzskata, ka prasības pieteikumā minētais Līgums atbildētājai nav saistošs, jo nekad nav izteikusi vēlmi tādu slēgt un dzīvot kopā ar īrnieku. Saskaņā ar Civillikuma 1511.panta nosacījumiem līgums ir vairāku personu savstarpējs ar vienošanos izteikts gribas apliecinājums, kas nodibina saistību tiesību. Savukārt 1513.pants nosaka, ka vienpusējs apsolījums, kuru vēl nav pieņēmusi otra puse, nenodibina nekādu saistību.

Kā norādīts prasības pieteikumā Līgums ar īrnieku tika noslēgts pamatojoties uz 1981.gadā izdotu orderi Nr.037135, kas pievienots lietas materiāliem. Šajā dokumentā atbildētāja ir norādīta, kā ģimenes loceklis. Atbildētāja norāda, ka viņa nekad nav izteikusi savu gribu, lai tiktu iekļauta Līgumā, šādu lūgumu nav pieteikusi.

Tā pat lietā nav pierādījumu, ka /pers. A/ būtu izmantojis savas tiesības iemitināt dzīvojamajā telpā ģimenes locekļus, kā tas noteikts likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 9.pantā. Tādejādi nav pierādīts, ka atbildētāja būtu izmantojusi savas tiesības, kas radītu saistības saskaņā ar Līgumu.

Bez tam, laika periodā no 2005.gada 1.septembra līdz 2012.gada 1.decembrim, atbildētāja ir deklarējusi savu dzīves vietu un faktiski arī dzīvo /adrese A/ pie sava vīra /pers. D/. Šajā laika periodā nav dzīvojusi kopā ar īrnieku, tādejādi pienākumi, kas izriet no Līguma nosacījumiem viņai nav saistoši. Šāds atzinums izriet arī no Dzīvojamo telpu lietošanas noteikumu 14. punkta, kas nosaka, ka atrašanās prombūtnē ilgāk par vienu nedēļu, kas pamatota ar reģistrēšanos citā dzīves vietā, ir nosacījums, lai netiktu prasīta samaksa par pamatpakalpojumiem.

2014.gada 7.maijā tiesā saņemti atbildētājas /pers. B/ pilnvarotā pārstāvja zvērināta advokāta H.Narbuta paskaidrojumi, kuros norādīts, ka prasību neatzīst. Atbildētāja paskaidrojumos norādījusi tādus pašus apstākļus kā atbildētāja /pers. C/, precizējot, ka kopš 1990.gada dzīvoja kopā ar savu māti /pers. C/.

2014.gada 21.maijā tiesā saņemti atbildētāja /pers. A/ paskaidrojumi, kuros norādīts, ka prasību neatzīst.

Atbildētājs/adrese/ dzīvoja līdz 2011.gadam. 2001.gada 30.oktobrī nomira atbildētāja tēvs, kurš dzīvoja /adrese B/, un tā kā tēvam bija nepieciešama aprūpe, atbildētājs jau pirms tēva nāves dzīvoja pie viņa. Minētais ir pierādīts ar Augstākās tiesas Civillietu tiesu palātas 2010.gada 11.marta spriedumu lietā Nr.C04329307.

Dzīvojamo telpu lietošanas noteikumu 14. punkts, nosaka, ka atrašanās prombūtnē ilgāk par vienu nedēļu, kas pamatota ar reģistrēšanos citā dzīves vietā, ir nosacījums, lai netiktu prasīta samaksa par pamatpakalpojumiem.

Atbildētājs kopš 2008.gada savu dzīvesvietu ir deklarējis / adrese B/, kur arī šobrīd patstāvīgi dzīvo. Tā kā no 2001.gada atbildētājs faktiski nedzīvo /adrese /, atbildētājs pārstāja veikt maksājumus par īri un pamatpakalpojumiem. Atbildētāja bijusī sieva /pers. C/ bija veikusi maksājumus saskaņā ar prasītājas rēķiniem līdz 2005.gadam, neskatoties uz to, ka šajā dzīvoklī nekad nav dzīvojusi.

Atbildētājs nekad nav vērsies pie prasītājas ar lūgumu dot iespēju izmantot tiesības iemitināt dzīvojamajā telpā ģimenes locekļus, kā tas noteikts

likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 9.pantā. Nesaprot, kāpēc Līguma pielikumā ir norādītas atbildētājas /pers. C/ un /pers. B/ kā dzīvojamās telpas lietotāji. Viņas nekad dzīvoklī nav dzīvojušas, līdz ar to viņām nevar būt sasitoši Līguma nosacījumi.

2015.gada 24.novembrī tiesā saņemti prasības precizējumi, kuros izteikta prasības pieteikuma lūguma daļa jaunā redakcijā.

Prasītājas pilnvarotā pārstāve tiesas sēdē prasību uzturēja uz prasības pieteikumā minētajiem apstākļiem un prasības precizējumos norādītajā apmērā. Papildus paskaidroja, ka atbildētājas /pers. C/ un /pers. B/ ir iemitinātas dzīvoklī, pamatojoties uz Līguma pielikumu, kā arī orderi Nr.037135. Lūdza prasību apmierināt.

Atbildētājs /pers. A/ tiesas sēdē prasību neatzina, sniedza paskaidrojumus par apstākļiem, kas jau izklāstīti rakstveida paskaidrojumos. Papildus paskaidroja, ka 1981.gadā pēc ordera saņemšanas iemetinājās dzīvoklī viens pats. Atbildētājas /pers. C/ un /pers. B/ nekad nav dzīvojušas dzīvojamajā telpā. Dzīvoklī dzīvoja līdz 1999.gadam vai 2000.gadam, brīdim, kad saslima atbildētājā tēvs, pēc tam dzīvoklī vairāk nav dzīvojis. Atbildētāja /pers. C/ bija samaksājusi parādu līdz 2005.gadam pēc /pers. A/ līguma, jo /pers. C/ tika ierakstīta parādnieku sarakstā, un, lai nekaitētu savai reputācijai, aizdodot /pers. A/ naudu, samaksāja parādu. Norādīja, ka nekad nav lūdzis Rīgas domi ievietot /pers. C/ vai /pers. B/ dzīvojamajā telpā.

Atbildētājs nenoliedz parāda esamību, bet nepiekrīt prasītājas aprēķinam, jo prasītāja aprēķina komunālos pakalpojumus par kanalizāciju un ūdeni, kaut gan notika divas stāvvada avārijas, pēc kā stāvvads tika pilnībā noslēgts, par ko ir vērsies pie prasītājas ar iesniegumu.

Atbildētāju /pers. C/ un /pers. B/ pārstāvis tiesas sēdē prasību neatzina, sniedza paskaidrojumus par apstākļiem, kas jau izklāstīti rakstveida paskaidrojumos. Papildus paskaidroja, ka atbildētājas nav piedalījušās īres līguma slēgšanā, nav dzīvojušas dzīvoklī, nav iemitinātas telpā, prasītāja nav pierādījusi, ka atbildētājas dzīvojušas dzīvoklī, līdz ar to atzīstams, ka atbildētājām no līguma izrietošās saistības nav saistošas. Lūdza prasību noraidīt.

**Motīvu daļa.**

Uzklausot prasītājas pārstāvja, atbildētāja /pers. A/ un atbildētāju /pers. C/, /pers. B/ pārstāvja paskaidrojumus, pārbaudot lietā esošos rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, ka maza apmēra prasība daļā pret /pers. A/ par naudas piedziņu ir apmierināma, savukārt daļā pret /pers. C/ un /pers. B/ noraidāma šādu apsvērumu dēļ.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmajā daļā ir noteikts, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Savukārt Civilprocesa likuma 96.panta piektajā daļā ir noteikts, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

N o 2012.gada 25.janvāra Uzņēmumu reģistra izziņas Nr.7-3-11990 redzams, ka SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" izveidota 29.12.2010., apvienojot vairākas Rīgas pašvaldības SIA, tajā skaitā Rīgas pašvaldības SIA "Zemgale".

Saskaņā ar Komerclikuma 335.panta piekto daļu, apvienošanas gadījumā pievienojamās sabiedrības tiesības un saistības pāriet iegūstošajai sabiedrībai.

SIA „Rīgas namu pārvaldnieks", kā Rīgas pašvaldības SIA "Zemgale" saistību un tiesību pārņēmēja, saskaņā ar 2004.gada 7.oktobra nekustamo īpašumu apsaimniekošanas pilnvarojuma līgumu Nr. DI-04-433-lī, kā arī 2011.gada 5.jūlija dzīvojamo māju pārvaldīšanas līgumu Nr.RD-11-910-lī apsaimnieko nekustamo īpašumu /adrese C/.

1996.gada 6.novembrī starp prasītāju un atbildētāju /pers. A/ ir noslēgts Dzīvojamās telpas īres līgums par dzīvojamās telpas /adrese/ izīrēšanu.

Atbilstoši Līguma nosacījumiem, atbildētājs apņēmās maksāt prasītājai īres maksu un maksu par saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem.

Saskaņā ar Civillikuma 1587.pantu, tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesības atkāpties no līguma, kaut arī otrai atlīdzinot zaudējumus.

Prasītāja norāda, ka atbilstoši Līguma pielikumam atbildētājas /pers. C/ un /pers. B/ dzīvo dzīvoklī kā atbildētāja /pers. A/ ģimenes locekles, turklāt atbildētāja /pers. C/ ir iemitināta dzīvoklī pamatojoties uz 1981.gada 25.maija orderi Nr.037135.

Saskaņā ar likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 9.panta pirmo daļu īrniekam ir tiesības iemitināt viņa īrētajā dzīvojamā telpā savu laulāto, vecākus (adoptētājus), darbnespējīgos brāļus un māsas un pilngadīgos bērnus, kuriem nav savas ģimenes, ja tam piekrituši visi attiecīgajā dzīvojamā telpā dzīvojošie īrnieka pilngadīgie ģimenes locekļi un ja iepriekš par to rakstveidā informēts izīrētājs. Panta otrā daļa nosaka, ka nepilngadīga bērna (arī adoptēta) iemitināšanai viņa vecāku īrētajā dzīvojamā telpā pārējo tajā dzīvojošo pilngadīgo ģimenes locekļu piekrišana nav nepieciešama, bet par to rakstveidā informējams izīrētājs. Turklāt, panta trešā daļa paredz, ka persona, kura saskaņā ar šā panta pirmo vai otro daļu iemitināta īrnieka īrētajā dzīvojamā telpā, atzīstama par īrnieka ģimenes locekli.

Izvērtējot iepriekš minētās tiesību normas, secināms, ka personas, kuras ir minētas panta pirmajā un otrajā daļā, ir atzīstamas par īrnieka ģimenes locekļiem, gadījumā, ja pēc īrnieka iniciatīvas par šādu faktu tiek rakstveidā informēts izīrētājs.

Kā norāda atbildētāji, neviens no viņiem nekad nav izteicis prasītājai savu gribu, lūdzot atzīt atbildētājas par /pers. A/ ģimenes loceklēm un iemitināt viņas dzīvojamā telpā /adrese/.

Prasītāja savu prasījumu pret atbildētājām /pers. C/ un /pers. B/, norādot, ka atbildētājas ir dzīvojušas dzīvojamajā telpā, pamato ar Dzīvojamo telpu īres līguma pielikumu un Orderi Nr.037135.

No Dzīvojamo telpu īres līguma pielikuma Nr.1 Par dzīvojamo telpu lietošanas tiesībām redzams, ka pielikums apstiprina, ka atbildētājiem ir dzīvojamo telpu lietošanas tiesības.

N o 1981.gada 25.maija ordera Nr.037135 redzams, ka tas ir izsniegts atbildētājam /pers. A/ un tas dod tiesības viņam un /pers. C/ kā viņa ģimenes loceklei, ieņemt dzīvojamo telpu /adrese/. Turklāt, orderī ir norādīts, ka tas ir derīgs 10 dienas.

Atbilstoši Civillikuma 1403.pantam tiesisks darījums ir atļautā kārtā izdarīta darbība tiesisku attiecību nodibināšanai, pārgrozīšanai vai izbeigšanai. Likuma 1404.pants nosaka, ka katrā tiesiskā darījumā jāņem vērā dalībnieki, priekšmets, gribas izteikums, sastāvdaļas un forma.

Tātad, lai darījumu atzītu par tiesisku ir nepieciešams konstatēt pušu gribas izteikumu šādu darījumu slēgt.

Saskaņā ar Civillikuma 1427.pantu pie tiesiska darījuma būtības pieder tā taisītāja gribas izteikums, bet divpusējā vai vairākpusējā darījumā vajadzīgs visu tā dalībnieku saskanīgs gribas izteikums. Kamēr griba nav vēl izteikta, tai nav nekāda tiesiska spēka.

Kā jau iepriekš secināts, atbildētājas nekad nav izteikušas prasītājai savu gribu dzīvot dzīvojamajā telpā vai tikt ierakstītām dzīvojamās telpas īres līguma pielikumā.

Izvērtējot minētās tiesību normas kopsakarā ar Dzīvojamo telpu īres līguma pielikumiem un prasītājas pārstāvja paskaidrojumiem, tiesa konstatē, ka atbildētājas /pers. C/ un /pers. B/ ir ierakstītas Līguma pielikumā bez viņu gribas, pamatojoties tikai uz faktu, ka atbildētājas bija atbildētāja /pers. A/ ģimenes locekles.

Turklāt, tiesa atzīst, ka Orderis un Līguma pielikums, nenodibina īres attiecības starp prasītāju un atbildētājām, bet gan tikai piešķir atbildētājām tiesības lietot dzīvojamo telpu. Papildus atzīstams, ka piešķirot atbildētājām šādas tiesības, nenozīmē, ka atbildētājas šīs tiesības ir izmantojušas. Šie dokumenti nepaliecina, ka atbildētājās dzīvojamajā telpā dzīvo.

Tiesa atzīst, ka orderis Nr.037135 pats par sevi nevar kalpot par pierādījumu apstāklim, ka atbildētājas dzīvo dzīvojamajā telpā /adrese/.

Dzīvojamo telpu īres līguma 8.punktā ir veikt ieraksts, ka uz 2002.gada 16.aprīli dzīves vietā reģistrēti īrnieki /pers. A/, sieva /pers. C/ un meita /pers. B/.

Vērtējot šo ierakstu kopsakarā ar visu īres līgumu tiesa konstatē, ka īres līgums ir noslēgts starp pusēm 1996.gada 6.novembrī, ko apliecina pušu paraksti līgumā, savukārt līguma 8.punktā ir veikts ieraksts par 2002.gadā esošu informāciju, līdz ar to secināms, ka šis ieraksts ir veikts pēc Līguma parakstīšanas, turklāt, pie šī punkta nav atrunas, ka šāds ieraksts ir saskaņots ar atbildētāju /pers. A/. Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka šis līguma punkts nevar kalpot par pierādījumu, ka atbildētāji kopš 2002.gada visi apdzīvo dzīvojamo telpu.

Civilprocesa likuma 104.panta pirmā daļa noteic, ka pušu un trešo personu paskaidrojumi, kuri ietver ziņas par faktiem, uz kuriem pamatoti viņu prasījumi vai iebildumi, atzīstami par pierādījumiem, ja tos apstiprina citi tiesas sēdē pārbaudīti un novērtēti pierādījumi. Savukārt minētā panta otrā daļa noteic, ka – ja viena puse atzīst faktus, ar kuriem otra puse pamato savus prasījumus vai iebildumus, tiesa var atzīt šādus faktus par pierādītiem, ja tai nav šaubu, ka atzīšana nav notikusi viltus, vardarbības, draudu vai maldības ietekmē vai arī lai slēptu patiesību.

Izvērtējot lietā esošos pierādījumus kopsakarā ar minētās tiesību normas noteikumiem, tiesai nav pamata secināt, ka starp prasītāju un atbildētajām /pers. C/ un /pers. B/ pastāv faktiskās īres attiecības un atbildētājām būtu pienākums apmaksāt prasībā minēto summu prasītājai.

Arī atbildētājs /pers. A/ norāda, ka atbildētājas nekad nav dzīvojušas dzīvoklī, un ņemot vērā, ka prasītāja nav pierādījusi pretējo, tiesai nav pamata neticēt atbildētāja paskaidrojumiem.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka prasītāja, atbilstoši Civilprocesa likuma 93.panta pirmajai daļai, nav pierādījusi savus prasījumus pret atbildētajām /pers. C/ un /pers. B/, nav pierādījusi, ka atbildētājas ir dzīvojušas dzīvojamajā telpā, līdz ar to prasība daļā par parāda piedziņu pret atbildētājām ir noraidāma kā nepamatota.

Attiecībā par faktu, ka atbildētāja /pers. C/ ir veikusi prasītājai maksājumu līdz 2005.gadam parāda dzēšanai, tiesa norāda, ka šajā gadījumā to nevar atzīt kā pierādījumu, ka atbildētāja ir uzņēmusies ar līgumu izrietošās saistības, jo kā paskaidroja gan atbildētājs /pers. A/, gan atbildētāju pilnvarotais pārstāvis, /pers. C/ veica parāda samaksu, lai viņa tiktu dzēsta no parādnieku reģistra. Turklāt, tiesa norāda, ka normatīvie akti neaizliedz fiziskai vai juridiskai personai veikt maksājumus kādas citas personas vietā, turklāt, šādu maksājumu veikšana uzreiz nenodibina saistības.

Saskaņā ar Civillikuma 1587.pantu, tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesības atkāpties no līguma, kaut arī otrai atlīdzinot zaudējumus.

Līgums par dzīvojamās telpas īri noslēgts starp prasītāju un atbildētāju /pers. A/. Atbilstoši, līguma 2.punktu, atbildētājs apņēmās veikt maksājumus par dzīvojamās telpas īri un saņemtajiem pakalpojumiem.

Saskaņā ar likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 12. panta pirmās daļas noteikumiem dzīvojamās telpas īres maksa maksājama dzīvojamās telpas īres līgumā noteiktajos termiņos.

Tā kā atbildētājs nav norēķinājies par prasītājas piestādītajiem rēķiniem, atbildētājam ir izveidojies parāds par īri un saņemtajiem pakalpojumiem.

Prasītāja ir aprēķinājusi atbildētāja parādu par īri un saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem par laika periodu no 2005.gada 1.septembra līdz 2012.gada 1.aprīlim 1619,27 *euro* apmērā.

Atbildētājs /pers. A/ norāda, ka dzīvoklī nedzīvo kopš 2001.gada, jo pēc tēva straujas saslimšanas pārvācās dzīvot pie sava tēva uz /adrese B/, kur dzīvo arī pašreiz.

Latvijas Republikas Augstākā tiesa 2010.gada 11.marta spriedumā lietā Nr.PAC-0244 ir atzinusi, ka atbildētājs /pers. A/ sava tēva nāves brīdī dzīvoja kopā ar savu tēvu /adrese B/, un turpina dzīvokli dzīvot un to apsaimniekot.

Latvijas Republikas Augstākā tiesas 2010.gada 11.marta spriedums ir vienīgais pierādījums, kas apliecina, ka atbildētājs kopš 2001.gada ir dzīvojis /adrese B/, citus pierādījumus atbildētājs nav iesniedzis.

Tomēr tiesa atzīst, ka tas neliedza atbildētājam uzturēties dzīvoklī /adrese /, ko pats atbildētājs arī nepastrīd. Atbildētājs ir tikai norādījis, ka pārtrauca maksājumus prasītājai laika posmā, kamēr dzīvoja kopā ar savu tēvu.

Atbildētājs apstrīd prasītājas aprēķinu, norādot, ka 2010.gada sākumā notika divas stāvvada avārijas, kā rezultātā stāvvads tika pilnībā noslēgts. Atbildētājs ir vērsies pie prasītājas ar iesniegumiem, lūdzot sniegt paskaidrojumus par prasītājas rīcību avārijas sakarā. Savukārt prasītāja joprojām rēķinā iekļauj maksu par ūdens patēriņu un kanalizāciju periodā, kurā šie pakalpojumi avārijas dēļ nebija pieejami.

Tiesa konstatē, ka atbildētājs nav iesniedzis tiesai pierādījumus par šādu avāriju notikšanu, kā arī nav iesniedzis pierādījumus, ka būtu par šādām avārijām vērsies pie prasītājas. Līdz ar to, tiesa atzīst, ka prasītājs nav pierādījis savu argumentu pamatotību.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka prasītāja ir izpildījusi saistības – ir sniegusi mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas pakalpojumus atbildētājam, savukārt atbildētājs nav apmaksājis rēķinus, atbilstoši īres līguma nosacījumiem, tādējādi nav pildījis ar līgumu uzņemtās saistības.

Tā kā atbildētājs nav pierādījis, ka prasītāja nebija nodrošinājusi ūdens un kanalizācijas pakalpojumus, kā arī nav pierādījis avāriju notikšanu, tiesai nav pamata apšaubīt prasītājas aprēķinus.

Saskaņā ar Civillikuma 1756.pantu pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu. Civillikuma 1759.pantā noteikts, ka par katru parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs, arī bez noteiktas norunas parādniekam jāmaksā nokavējuma procenti. Civillikuma 1765.pantā noteikts, ka procentu apmērs cieši jānosaka aktā vai darījumā. Ja tas nav darīts, kā arī tajā gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā.

Atbilstoši Civillikuma 1765.panta otrajai daļai, likumisko procentu apmērs par tāda naudas parāda samaksas nokavējumu, kas kā atlīdzība nolīgta līgumā par preces piegādi, par pirkumu vai pakalpojuma sniegšanu, ir astoņi procentpunkti virs procentu pamatlikmes (1765.p.3.d.) gadā, bet līguma attiecībās, kurās piedalās patērētājs, — seši procenti no simta gadā.

Prasītāja ir aprēķinājusi likumiskos procentus par laikā neveiktajiem maksājumiem par laika periodu no 2005.gada 1.septembra līdz 2012.gada 1.aprīlim 165,30 *euro* apmērā.

Prasītāja ir brīdinājusi atbildētāju par parāda esamību 2013.gada 28.novembrī, bet brīdinājumā minētājā termiņā atbildētājs nav norēķinājies ar prasītāju.

Atbilstoši Civillikuma 1838.pantam to, ka samaksa izdarīta, jāpierāda tam, kas to apgalvo. Atbildētājs tiesai nav iesniedzis pierādījumus par to, ka parāds būtu samaksāts. Tiesai nav pamata apšaubīt prasītājas parāda aprēķinu, tādēļ no atbildētāja prasītājas labā piedzenams pamatparāds 1619,27 *euro* apmērā un likumiskie procenti 165,30 *euro* apmērā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.panta noteikumiem, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, norādāmas prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt likumiskos 6 % gadā no pamatparāda summas.

Tādējādi, tiesa atzīst, ka prasītājai nosakāmas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētāja likumiskos procentus 6% gadā no nenomaksātās parāda pamatsummas, jo saskaņā ar Civillikuma 1765.pantu gadījumos, kad likums noteic aprēķināt likumiskos procentus, tas nolikts pa seši no simta gadā.

Civilprocesa likuma 41.panta pirmā daļa noteic, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Tādējādi no atbildētāja par labu prasītājai piedzenami tiesas izdevumi- valsts nodeva 267,69 *euro* apmērā, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,70 *euro* apmērā, kopā 272,39 *euro*.

Civilprocesa likuma 204[1].pants nosaka, ka taisot spriedumu par naudas summas piedziņu un par tiesāšanās izdevumu piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Prasītāja 2014.gada 31.martā novēršot Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2014.gada 11.martā konstatētos trūkumus, vienlaicīgi lūdz tiesu atmaksāt pārmaksāto valsts nodevu 26,60 *euro* apmērā.

Pārbaudījusi pieteikumu un tam pievienotos dokumentus, tiesnese atzīst, ka pieteikums ir apmierināms šādu apsvērumu dēļ.

Civilprocesa likuma 37.panta pirmās daļas 1.punkts nosaka, ka samaksātā valsts nodeva atmaksājama daļēji, ja iemaksāta lielāka nodeva, nekā to nosaka likums. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 37.panta otro daļu valsts nodevu atmaksā, ja pieteikums par tās atmaksāšanu iesniegts tiesā gada laikā no summas iemaksas valsts budžetā.

No lietas materiāliem pievienotā AS "DNB banka" maksājuma uzdevuma Nr.14-03229 redzams, ka prasītāja ir samaksājusi valsts nodevu 294,29 *euro* par prasības pieteikumu 2014.gada 24.februārī.

Prasītāja, precizējot prasījumus, ir veikusi pārrēķinu un konstatējusi, ka par prasības pieteikumu tika iemaksāta lielāka valsts nodeva nekā to nosaka likums.

Tiesa konstatē, ka lietā pastāv Civilprocesa likuma 37.panta pirmās daļas 1.punktā un otrajā daļā noteiktie apstākļi, līdz ar to secināms, ka prasītājai atgriežama pārmaksātā valsts nodeva 26,60 *euro* apmērā.

**Rezolutīvā daļa**.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 37., 190.-193., 195., 204.[1]pantu tiesa

**n o s p r i e d a :**

SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" maza apmēra prasību pret /pers. A/ par naudas piedziņu apmierināt.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu SIA „Rīgas namu pārvaldnieks", reģistrācijas Nr.40103362321, parādu par dzīvojamo telpu īri un saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem par laika periodu no 2005.gada 1.septembra līdz 2012.gada 1.aprīlim 1619,27 *euro* apmērā, nokavējuma procentus par laika periodu no 2005.gada 1.septembra līdz 2012.gada 1.aprīlim 165,30 *euro* apmērā, kā arī tiesāšanās izdevumus – valsts nodevu 267,69 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 *euro*, pavisam kopā 2056,96 *euro* (divi tūkstoši piecdesmit seši *euro* 96 *euro* centi). Samaksa veicama vienā no norēķinu kontiem:

AS „SWEDBANK" LV98HABA0551030734837;

AS „Citadele banka" LV83PARX0013044380019;

AS „SEB banka" LV65UNLA050017186820;

AS „DnB banka" LV63RIKO0002013197596;

AS Nordea Bank Finland Plc Latvijas filiāle" LV57NDEA0000083069550.

Noteikt SIA „Rīgas namu pārvaldnieks", reģistrācijas Nr.40103362321, tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos sešus procentus gadā no parāda pamatsummas.

Noraidīt SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" maza apmēra prasību pret /pers. B/ un /pers. C/ par naudas piedziņu.

Atmaksāt SIA "Rīgas namu pārvaldnieks", reģistrācijas numurs 40103362321, pārmaksāto valsts nodevu 26,60 *euro* (divdesmit seši *euro* un 60 *euro* centi), kas 2014.gada 24.februārī iemaksāta Valsts kases kontā Nr.LV55TREL1060190911200.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 20 (divdesmit) dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā.

Pilns spriedums sastādīts 2016.gada 4.janvārī.

Tiesnese M.Šalta